Θεός.

Τί λέν οἱ ἀθρῶποι ;

Οὐριήλ.

Ἄλλοι λέν πώς ὁ Γιός εἶναι Θεός, ἄλλοι πώς εἶναι ὁ Διάβολος.

Θεός.

Τί θέλουνε νὰ ποῦν μὲ τὸ Διάβολος ;

Οὐριήλ.

Ἑωσφόρος !

Θεὸς, (ὀργισμένος).

Μετανοιώνω ποὔπλασα τὸν ἄθρωπο πάνου στὴ γῆς· ἔγινε δυνατώτερος ἀπὸ μένα καὶ δὲν μπορῶ νὰ διεφτύνω πιὰ τὸ πλήθος τοῦτο τῶν τρελλῶν καὶ τῶν ἄμυαλων. Ἀμαίμονα, Ἐγκύνε, Περάτη, Ἀνατολικέ, πάρτε μου ἀφτὸ τὸ βάρος, ἀναποδογυρίστε τὴ σφαίρα στὴν τύχη, μὲς στὰ βάραθρα. Κατάρα στὸ κεφάλι τῶν ἀνταρτῶν ! Φυτέφτε στὸ μέτωπο τοῦ καταραμένου πλανήτη τὴν κρεμάλα, σημάδι τοῦ ἐγκλήματος, τῆς τιμωρίας καὶ τοῦ πάθους.

Ἐγκύνος κι Ἀμαίμονας, (μπαίνουν).

Ἐγκύνος.

Ἀφέντη ! Ἡ σκληρή θέληση σου κι ὁ εἰπωμένος λόγος σου πέτυχαν τὸ σκοπό τους ! Ἡ γῆς κυλάει στὸν κύκλο της ! τὰ βουνὰ σωριάζουνται, τὰ νερὰ πλημμυροῦν τὴ γῆς· τὸ ἀξόνι σκοπέβει τὸ βοριά, τὸ κρύο, τὰ σκότη· ἡ πανούκλα καὶ ἡ πείνα καταγουλιάζουν τὰ ἔθνη· ἡ ἀγάπη κατάντησε θανάσιμο μῖσος, ὁ σεβασμὸς τῶν παιδιῶν σκοτωμὸς τῶν γονιῶν. Οἱ ἀθρῶποι θαρροῦν πὼς βρίσκουνται στὸν ἅδη καὶ σύ, Ἀφέντη, εἶσαι ξεθρονιασμένος !

Θεός.

Βοήθια ! Μετανοιώνω ποὺ μετάνοιωσα !

Ἀμαίμονας.

Πολὺ ἀργά! Ὅλοι πάνε τὸ δρόμο τους, φόντας ξέλυσες τὶς δυνάμες . . .

Θεός.

Μετανοιώνω ! ἔβαλα σπίθες ἀφ' τὴν ψυχή μου σ' ἄτιμα πλάσματα ποὺ ἡ πορνεία τους μὲ ξεφτελίζει, καθὼς ἡ γυναίκα λερώνει τὸν ἄντρα της σὰ λερώνει τὸ σῶμα της.

Ἐγκύνος στὸν Ἀμαίμονα.

Ὁ γέρος παραμιλάει !

Θεός.

Ἡ δράση μου χάνεται, ὅταν μακραίνουν ἀπὸ μένα· ἡ ἀνισότη τους μεξκερδίζει καὶ σβένουμαι ἀφ' τὴν τρέλλα τῶν ἀπογόνων μου. Τί ἔφταιξα, Αἰώνιε ; Σπλαχνίσου με ! Ἀφοὺ ἀγάπησαν τὴν κατάρα, ἡ κατάρα ἂς ξαναπέσει πάνου τους, κι ἀφοῦ δὲν τοὺς ἄρεσε ἡ ἐφκή, ἂς μακραίνει ἡ ἐφκὴ ἀπ' ἀφτούς.

Ἐγκύνος.

Τί τρέλλα !

Θεὸς, (ταπεινωμένος).

Κύριε, Αἰώνιε, κάνας δὲν ὑπάρχει ἀνάμεσα στοὺς θεοὺς ποὺ νἆναι ὅμοιος σου· κι ἀσύγκριτα εἶναι τὰ ἔργα σου. Γιατὶ μεγάλος εἶσαι ἐσὺ καὶ θαμαστὰ πράματα κάνεις· κ' ἐσὺ μόνος εἶσαι Θεός, μόνος ἐσύ!

Ἀμαίμονας.

Τρέλλα !

Ἐγκύνος.

Ἔτσι πάει ὁ κόσμος : ὅταν οἱ θεοὶ διασκεδάζουν, οἱ θνητοὶ κακὰ τὸ ἔχουν ! . . .

(Σ. Α.)

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΨΥΧΑΡΙΣΜΟΥ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς μεταφράσεως ἐν τῷ φύλλῳ τῶν «Ἀθηνῶν» τὴν 23 Ἰουνίου τῆς περὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης μελέτης τοῦ γερμανου σοφοῦ Dr Krueger, ἀπηύθυνεν ὁ τελευταῖος οὗτος ἐπιστολὴν Ἑλληνιστὶ γεγραμμένην καὶ ἧς ἀπόσπασμα ἔχει οὕτω :

*

«...Ἔστε βέβαιοι ὅτι ὁ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐνθουσιασμός μου ὃν παιδιόθεν τρέφω οὐδέποτε θὰ μειωθῇ καὶ ὅτι ἀναλόγως τῶν μικρῶν μου δυνάμεων δὲν θὰ παύσω ποτὲ ἐργαζόμενος ὑπὲρ αὐτῆς. Χαίρω πολὺ ὅτι ἀπέκτησα τόσον πολύτιμον συνεργάτην ἐν Ἀμερικῇ τὸν σεβαστόν μοι φίλον κ. Ρόζε καὶ ἐλπίζω ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου θὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ, ἐν μέρει τούλάχιστον ....Θὰ εἴδετε ἐν τῷ περὶ προφορᾶς κεφαλαίῳ ὅτι ἐξεπίτηδες ἐξέλεξα καὶ ἀνέφερα παραδείγματα προφορᾶς, εἰς τὰ ὁποῖα διαφαίνεται ἡ γνησία προφορὰ καὶ ἐν τῇ Γερμανικῇ γλώσσῃ. Νομίζω καὶ ἐλπίζω ὅτι τοιουτοτρόπως καὶ τὸ οὖς τῶν διδασκάλων ἡμῶν θὰ συνειθίζηται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν γνησίαν προφορὰν Ἔουαν ἀντὶ Εὔαν ἡ λευκόϊον ἀντὶ λευκόϊον κλπ! Γνωρίζετε ἴσως ὅτι καὶ ὁ κ. Κλ. Ραγκαβῆς ἀνέκαθεν ἀσχολεῖται εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἐπίσημον ἀναγνώρισιν παρ' ἡμῖν τῆς γνησίας προφορᾶς, δυστυχῶς δὲ μέχρι τοῦδε δὲν κατώρθωσε νὰ θραύσῃ τὸ Κινεζικὸν τεῖχος τῶν φιλολόγων μας τῶν διευθυνόντων τὰ γυμνάσιά μας. Ἀλλ' ἤδη ἤρχισεν ἡ μεταβολή· γνωρίζω πλείστους καθηγητὰς γυμνασίων, οἵτινες ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν καὶ διὰ τὴν γνησίαν προφορὰν, δυστυχῶς ὅμως δὲν δύνανται νὰ κατορθώσωσι τίποτε ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἐμμένει εἰς τὰς παλαιὰς ἰδέας καὶ δὲν ἐπιτρέπει καμμίαν καινοτομίαν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προφορὰν. Πρὸς δὲ παρ' ἡμῖν διεδόθησαν πλεῖσται στρεβλαὶ ἰδέαι περὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης καὶ προφορᾶς ἕνεκα τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ψυχαριστῶν, αἵτινες ἀναμφιβόλως ἔβλαψαν πολὺ τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλοτε εἰρήσθω ἐν παρόδῳ καὶ ἐγὼ παρεπλανήθην ὑπὸ τῶν ἰδεῶν τούτων ἀλλὰ μετενόησα ταχέως μαθὼν τὸ ἐσφαλμένον αὐτῶν....

HERBERT KRUEGER

*

Ἡ νέα αὕτη ὄψις τῆς ἀντεθνικῆς ὅλως ἐργασίας ἣν ἐπετέλεσεν ὁ λεγόμενος ψυχαρισμὸς, θὰ προκαλέσῃ ἐλπίζομεν ζωηροτέραν τὴν προσοχήν.

Ἦτο φυσικὸν διπλα εἰς τοῦ Ἐράσμου τὴν θεωρίαν τῆς συντρίψεως κυριολεκτικῶς πάσης προσπαθείας πρὸς ἐκμαθησιν καὶ διάδοσιν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἐργασία τῶν Ψυχαριστῶν, δι' ἣν ὁ γερμανὸς βαθὺς γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς νὰ σημειοῖ, ὅτι *«ἀναμφιβόλως ἔβλαψε πολὺ τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος»*. Ἀκριβῶς δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐγένετο καὶ ὁ πόλεμος κατὰ τῆς διαφθορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ τὸν τύπον ἀποδοχῆς δῆθεν τοῦ δημοτικοῦ ἰδιώματος.

*Σημ. τοῦ «Νουμᾶ». Τὸ ἄρθρο αὐτὸ, ἴδιο κι ἀπαράλλαχτο μὲ τοὺς πομπώδικους τίτλους καὶ μὲ τὶς μακαρονίστικες λέξες του, δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημ.« Ἀθῆναι», (9 Ἰουλίου 1906, σελ. 1, σ.ήλ. 1 καὶ 2). Τὸ ξανατυπώνουμε δῶ ὄχι μόνο γιατὶ πρόκειται γιὰ τιμημένο συνεργάτη μας, τὸν κ.*Herbert Krüger, *ἀλλὰ καὶ γιατὶ εἴμαστε βέβαιοι πὼς κάπια μπερμπαντοδουλιὰ, ἀπὸ τὶς συνειθισμένες τοῦ κ. Πώπ, ἔχει γίνει μὲ τὸ γράμμα του. Οἱ ἀναγνῶστες μας θὰ διαβάσουνε μεθαύριο στὴ στήλη τῆς«Κοινῆς γνώμης» κάτι ποὺ θὰν τοὺς κάνει νὰ πιστέψουν τοὺς φόβους μας. Ὅ,τι ὅμως καὶ νὰ συνέβηκε ὁ κ.*Krüger *θὰ μᾶς τὸ ξηγήσῃ μὲ γράμμα του—εἴμαστε βέβαιοι—,τώρα μάλιστα ποὺ θὰ διαβάσει τὸ λίγο παράξενο ἄρθρο τοῦ κ. Πώπ.*

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς τὸ ρήξανε στὴ δραματογραφία.

—Ὕστερ' ἀπὸ τὸ στενογράφο της ποὺ βραβεύτηκε στὸν Παντελίδειο, μαθαίνουμε ἀπὸ τὸ «Ἄστυ» (11 Ἰουλίου) πὼς κι ὁ κ. διευθυντὴς τῶν γραφείων τῆς Βουλῆς ἑτοίμασε τὴ «Θεία δίκη», δρᾶμα μὲ τρεῖς πράξες ποὺ θὰ παιχτεῖ καὶ σὲ κάπιο θέατρο.

— Δὲ μένει τώρα ἄλλο παρὰ νὰ μᾶς ἑτοιμάσει καμιὰ ἐθνικὴ τραγωδία κι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

— Καὶ τὴ σκάρωσε φαίνεται μὲ τὸ περίφημο ταξίδι του στὰ Χανιά.

— Τὸ φιλολογικὸ γράμμα τοῦ κ Παλαμᾶ γιὰ τὸν Ἶψεν, ποὺ δημοσιέψανε στὸ περασμένο φύλλο, εἴτανε σταλμένο στὸ Διευθυντὴ τοῦ «Monde Hellenique».

—Ἀκόμα νὰ μάθουμε τὸ σωστὸ, ἂ διώχτηκε δηλ. ἢ ὄχι ὁ κ. Μπουφίδης ἀπὸ τὰ Χανιά

— Οἱ φημερίδες λένε πὼς οἱ Πρόξενοι τονὲ διώξανε, τονὲ φοβερίσανε μάλιστα πὼς ἂ δὲ φύγει καλόθελα θὰν τονὲ διώξουνε μὲ τὶς κονταχιές· ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς μᾶς λέει πὼς ἔφυγε μονάχος του οἱ Ὑπουργοὶ δὲ μιλᾶνε καθόλου. Κι ὁ κόσμος δὲν ξέρει τὶ νὰ πιστέψει.

— Τὸ μόνο ἀληθινὸ εἶναι πὼς ὁ κ. Μπουφίδης ἔφυγε βιαστικὰ ἀπὸ τὰ Χανιὰ καὶ πὼς γιὰ τὴν τέτια φευγάλα του — ὅ,τι κι ἂ συβαίνει — φταῖνε οἱ φημερίδες μας ποὺ ἀπὸ μέρες τελαλούσανε στὸν κόσμο μὲ ποιὸ σκοπὸ κατεβαίνει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλ. Βουλῆς στὴν Κρήτη.

—Ὕστερ' ἀπ' ὅλ' αὐτὰ ποὔχανε γράψει οἱ φημερίδες μας, οἱ πρόξενοι βέβαια δὲ θὰ μένανε μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια.

— Κάπιος ἀστεῖος ρεπορτεράκος τῆς «Ἀκρόπολης» γράφοντας τὶς προάλλες γιὰ τοὺς «Μετανάστες» τοῦ Ἀρνιώτη νόμισε καλὸ νὰ πειράξει σαχλὰ κι ἀνότητα τὴ Δημοτική.

— Ὁ ρεπορτεράκος αὐτὸς, φαίνεται, δὲ διαβάζει τὴν «Ἀρόπολη» καὶ καλὰ θὰ κάνει ὁ κ. Γαβριλίδης νὰν τὸν ὑποχρεώσει νὰν τὴ διαβάζει, τραβώντας του λιγο καὶ τ'αὐτάκια.

—Ὁ Σταθόπουλος πιὰ, ὕστερα μάλιστα κι ἀπὸ τὸ ἄθρο του ποὺ ξανατυπώνουμε σήμερα, μπορεῖ νὰν τοῦ βάλει καὶ πρόστιμο.

— Κάπιο χοντροσκάνταλο, ἄτιμο καὶ προδοτικὸ, ποὺ σκετίζεται μὲ τὰ βαπόρια τοῦ Χατζῆ-Δαούτη, γράφτηκε τὶς προάλλες σὲ δυὸ τρεῖς φημερίδες.

— Καταγγέλνεται δηλ. κάπιος τρανὸς πολιτικός μας πὼς πῆρε παράδες ἀπὸ τὸ Χατζῆ-Δαούτη γιὰ νὰ φροντίσει νὰν τοῦ δοθεῖ πίσω τὸ βαπόρι του ποὺ κατεσκέθηκε στὸν πόλεμο.

— Δὲ μᾶς εἶπαν ὅμως οἱ φημερίδες καὶ πὼς λέγεται ὁ περίφημος αὐτὸς πολιτικός. Καὶ καθὼς παρατήρησε πολὺ ὀρθὰ ἡ «Ἀκρόπολη», τέτιες ἀτιμίες ἢ πρέπει νὰ γράφουνται ξέθαρρα μὲ τὰ ὀνόματα φαρδιὰ πλατιὰ, ἢ νὰ μὴ γράφουνται καθόλου.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ

Ἀπὸ 6—20 τοῦ Ἀλωνάρη

Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν ὁ Ν. Καλογερόπουλος

Σκοτωμοί. Ἀθήνα 2, Περαίας 2, Ἐπαρχίες 17.
Λαβωμοί. Ἀθήνα 13, Περαίας 8, Ἐπαρχίες 9.
Κλεψιές. Ἀθήνα 15, Περαίας 9, Ἐπαρχίες 2.
Ἀταγωγές. Ἀθήνα 2, Περαίας 1, Ἐπαρχίες 2.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ε. Δάσκαλο. Ἀνάγκη τυπογραφικὴ κι αὐτό. Ὁ συγραφέας εἶχε σημειώσει στὸ Ἀναγνωσματάρι μερικὲς λέξες νὰ γίνουνε μὲ χερόγραφα ψηφιά. Ἐπειδὴ τέτια ψηφιὰ δὲν εἶχε τὸ τυπογραφεῖο,ἀναγκαστήκαμε τὶς χερόγραφες λέξες καὶ τὶς τυπώσουμε, γιὰ νὰ ξεχωρίζουνε, μὲ μαῦρα, παχιὰ ψηφιά.

—κ. Γραμματικὸ στὴ Μιτυλήνη. Αὐτὰ θὰν τὰ λέε βέβαια ἡ «Γραμματική» τοῦ Φιλήντα ποὺ τυπώνεται κα σὲ λίγο θἆναι ἕτοιμη. Ἀπὸ τὰ διπλὰ σύφωνα ζ,ξ,ψ, μόνο τὸ πρῶτο δὲ σηκώνει ν, ἀφοῦ ν δὲ σηκώνει καὶ τὸ δ (ζ =δς). Τἄλλα δυὸ σηκώνουνε ν, ἀφοῦ ν σηκώνουν καὶ τὸ κ (ξ=κς) καὶ τὸ π (ψ=πς). Ὥστε δὲν ξέρω, δὲν ψάχνω, ὄχι ὅμως καὶ δὲν ζητάω, ἀλλὰ δὲ ζητάω.—κ. Ἐλ. Στυλ. Ὅτα γράμματα λέαμε ὡς τώρα ἀπὸ τὸν κ. Krüger εἶναι γραμμένα στὴν καθάρια δημοτική. Τὸ γράμμα του λοιπὸν ποὺ τυπώσανε τὶς προάλλες οἱ «Ἀθῆναι» καὶ ποὺ ξανατυπώνουμε καὶ μεῖς σήμερα ἢ εἶναι ψεύτικο ἢ γράφτηκε Γερμανικὰ καὶ μεταφράστηκε ἀπὸ κανένα λογιώτατο Κλέωνα στὴν ὑπερκαθαρεύουσα.